

Onderwerp: Ziektegeld

Artikel VII.1 lid 1 en lid 4 cao 2002 – 2004 (*artikel 1 cao 2007-2008*)

Omschrijving geschil

Partijen verschillen van mening over het uitbetalen van loon tijdens ziekte. De werknemer is van mening dat loon uitbetaald dient te worden op basis van de overeengekomen verhoging. De werkgever is van mening dat uitbetaald dient te worden op basis van het gemiddeld daadwerkelijk gewerke uren in de afgelopen 6 loonperioden.

Uitspraak (26 augustus 2004)

De werknemer is in dienst getreden voor 96 uur per 4 weken (gemiddeld 24 uur per week) en is in april 2003 arbeidsongeschikt geworden. In juli 2003 zijn partijen overeengekomen dat het dienstverband tussen hen wordt omgezet naar een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd voor 152 uur per periode van 4 weken (gemiddeld 38 uur per week). Artikel VII.1 lid 1 cao bepaalt dat, indien een werknemer tengevolge van ziekte niet in staat is de bedongen arbeid te verrichten, voor hem de bepalingen gelden van art. 7:629 BW, de Ziektewet en de WAO, voor zover niet anders bepaald. Artikel 7:629 BW bepaalt dat de werknemer, in de bovenomschreven situatie, het recht op 70% van het naar tijdsruimte vastgestelde loon (ofwel het periodiek uitgekeerde salaris) behoudt. Daaronder valt een ten tijde van de ziekte overeengekomen verhoging van het loon. De omschrijving in artikel VII.1 lid 4 van het woord salaris bedoelt niet een tussentijds plaatsvindende loonsverhoging uit te sluiten van het begrip salaris, nu juist de fictie van het loon dat bij niet-ziekte zou zijn genoten, de norm is. De werkgever dient derhalve aan de werknemer, tijdens arbeidsongeschiktheid, het loon door te betalen op basis van de door hen overeengekomen verhoging van het aantal uren.